

Sygn. akt VII K 514/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

Protokolant: stażysta Alicja Pieczywek

przy udziale oskarżyciela prywatnego P. K.

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2017r., 17 sierpnia 2017r. sprawy:

D. P., ur. (...) w W., syna D. i J. z d. P.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 marca 2016r. spowodował u pokrzywdzonego P. K. naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, w postaci obrzęku i wylewu krwawego podspojówkowego oka prawego

- tj. o czyn z art. 157§ 2 k.k.

I oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 157§2 kk w zw. z art. 34§1a pkt 1 i §2 kk, art. 35§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II na podstawie art. 46§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego P. K. nawiązkę w wysokości 8000 (ośmiu tysięcy) złotych,

III na podstawie art. 628 pkt 1 kpk zasądza od oskarżonego D. P. na rzecz oskarżyciela prywatnego P. K. kwotę 756 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych z tytułu ustanowienia pełnomocnika, zaś na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty.

Sygn. akt VII K 514/16

UZASADNIENIE

Sporządzone na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie wskazanym we wniosku o sporządzenie uzasadnienia tj. co do rozstrzygnięcia w części dotyczącej wysokości orzeczonej nawiązki i zwrotu kosztów postępowania na rzecz oskarżyciela prywatnego.

Wyrokiem Sadu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17 sierpnia 2017r. w sprawie o sygn. akt VII K 514/16 oskarżony D. P. został uznany za winnego tego, że w dniu 23 marca 2016r. spowodował u pokrzywdzonego P. K. naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, w postaci obrzęku i wylewu krwawego podspojówkowego oka prawego i z mocy art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 i § 2 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k. skazany na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie.

Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeczono wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 8.000 złotych.

Nadto, na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k. zasądono od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego kwotę 756 złotych tytułem zwrotu kosztów poniesionych z tytułu ustanowienia pełnomocnika, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty.

Sąd orzekając o wysokości nawiązki wziął przede wszystkim pod uwagę charakter obrażeń, jakich doznał pokrzywdzony w wyniku działania oskarżonego. Jak wynika z opinii sądowno – lekarskiej biegłego B. Z., pokrzywdzony w dniu 22 marca 2016r. doznał obrażeń ciała w postaci otarcia naskórka w okolicy czołowej lewej, stłuczenia powieki dolnej lewej z kilkoma niewielkimi, punktowymi, zasinieniami oraz obrzęku obu powiek oka prawego, zasinienia powieki dolnej prawej, drobnego otarcia naskórka powieki górnej prawej i rozległego podspojówkowego wylewu krwi prawej gałki ocznej. Orzekając wobec oskarżonego środek kompensacyjny w postaci nawiązki Sąd wziął pod uwagę poziom dolegliwości i bólu, jakie oskarżony zadał pokrzywdzonemu w czasie przedmiotowego zdarzenia. Sąd miał również na uwadze sposób, w jaki doszło do obrażeń prawej gałki ocznej oraz obu powiek pokrzywdzonego tj. poprzez uciskanie ich palcami, co niewątpliwie wiązało się u pokrzywdzonego z dużym bólem.

Miarkując wysokość orzeczonej nawiązki Sąd wziął pod uwagę fakt, iż skutkiem obrażeń zadanych pokrzywdzonemu przez oskarżonego było naruszenie czynności narządu wzroku i rozstrój zdrowia trwające nie dłużej niż siedem dni, w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. W wyniku przedmiotowego zdarzenia oskarżyciel prywatny nie doznał innych większych obrażeń, a te które odniósł nie skutkowały u niego chorobą zagrażającą życiu, ani trwałym uszczerbkiem na zdrowiu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że adekwatną kwotą dla pokrzywdzonego będzie w tym wypadku kwota 8000 zł tytułem nawiązki, orzekając jak w pkt II wyroku.

Orzekając o zasądzeniu od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego zwrotu poniesionych kosztów procesu, Sąd miał na uwadze wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego. Wobec uznania, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu roszczenie o zwrot poniesionych wydatków było zatem całkowicie zasadne.

Jednocześnie Sąd omyłkowo wskazał w wyroku kwotę 756,00 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez oskarżyciela prywatnego kosztów procesu, opierając się o przepisy §17 ust. 2 pkt 3, § 17 ust. 7 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r., poz. 1714), gdy tymczasem oskarżyciel prywatny reprezentowany był przez pełnomocnika z wyboru, a zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 1, § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800 ze zm.), stawką minimalną za reprezentowania oskarżyciela prywatnego przed sądem rejonowym w postępowaniu szczególnym, którym jest postępowanie w sprawach z oskarżenia prywatnego (Dział X k.p.k.), jest kwota 720 zł, podlegająca w przypadku tej sprawy powiększeniu za każdy następny dzień trwania rozprawy o 20%. W sprawie odbyło się 5 rozpraw (08 grudnia 2016r., 14 lutego 2017r., 18 kwietnia 2017r., 26 czerwca 2017r., 17 sierpnia 2017r.), wobec czego tytułem zwrotu kosztów poniesionych za ustanowienie pełnomocnika z wyboru oskarżony winien zwrócić oskarżycielowi prywatnemu kwotę 1.296 złotych, a nie jak omyłkowo wskazano w pkt III wyroku-756zł.

Z uwagi na brak w aktach sprawy dowodu uiszczenia kwoty 300,00 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania przez oskarżyciela prywatnego, Sąd w tym zakresie nie orzekał o obowiązku zwrotu tej kwoty przez oskarżonego. Jednocześnie, biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego, w oparciu o treść przepisu art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłat.